

om at løse Fristen paa den Maade, at det fastholdes som Regel, at Forsjrgelsen varer til det 15de Aar, men at det overlades til særlig Bevilning i enkelte Tilfælde at udstrække den til det fyldte 18de Aar, idet man fra alle Sider kan erkjende, at der kan foreligge Tilfælde, som kunne tale for at lade Forsjrgelsen vedblive saa længe.

Forslaget under Nr. 6 er maaske af størst Betydning af de her stillede Ændringsforslag. Man vil erindre, at det første Udkast til en Invalidelov, der fremkom fra Udvalget iforsjor, gik ud paa en Sammenfætning i Bestyrelsen, som var en Del forskjellig fra den her i Forslaget optagne. Man havde nemlig bragt i Forslag, at Invalidebestyrelsen skulde sammensættes foruden af de her nævnte 3 Medlemmer tillige af 2 Medlemmer, der skulde repræsentere — om jeg saa maatte sige — det mere vilkaarlige, det friere Skjøn, og jeg kan gjerne sjeie til, at man dermed vilde udtrykke sit Ønske om at lade enhver Afgjorelse træffes i størst mulige Favør af Invaliderne, og man havde søgt at gennemføre denne Tanke ved at lade 2 Medlemmer udvælges af hver af Rigsdagens Afdelinger. Dette Forslag møbte imidlertid en saa afgjorende Modstand fra den ærede Finantsministers Side, at man allerede ifjor frasaldt det. Naar nu imidlertid den ærede Finantsminister i Aar er gaaet en Del videre, nemlig saaledes, at han foreskær at gjøre Invalidebestyrelsen fuldtændig ensidig ved nemlig aldeles at lade det ligge i Finantsministerens Haand saavel med Hensyn til dens Ansvar, hvad der er selvfølgeligt, som ogsaa med Hensyn til dens Udnævnelse, saa tro Forslagskilderne, at den ærede Finantsminister dog er gaaet vel vidt, og at det friere, det vilkaarlige Skjøn, som man ønskede at tilveiebringe i Bestyrelsen, for meget er sat til Side. Det er denne Tanke, som man har søgt at føre frem ved at fastholde Forslaget fra ifjor om, at medens Direktøren udnævnes af Finantsministeren, udvælges de 2 andre Medlemmer henholdsvis af Krigs- og Marineministeren. Man gaar naturligvis ikke ud fra noget Modsetningsforhold imellem de ærede Miniistre; men naar man i Lovens Bestemmelser skulde finde en Veiledning for Bestyrelsens Optræden, ønskede man at give disse 2 Medlemmer en forholdsvis mere selvstændig Stilling og altsaa ogsaa en friere Benyttelse af deres Skjøn, end man tror, at det foreliggende Regjeringsforslag anviser. Det er den ene Side, og i Forbindelse dermed staar den anden Side, nemlig det økonomiske Spørgsmaal, som omhandles i Ændringsforslaget under Nr. 7. Regjeringsforslaget gaar nemlig ud paa, at disse 2 militære Medlemmer af Invalidebestyrelsen skulle være ulønne, og den tænker sig dertil enten at kommandere tjenstgjorende Officerer eller at formaa afstedigede Officerer til det. Forslagskilderne tro ikke, at dette er en hensigtsmæssig og praktisk Maade at sammensætte Be-

styrelsen paa, og det staar i Forbindelse med den Betragtning, jeg allerede før omtalte, at det vilde jo sjenfynlig svække de Medlemmers Stilling i Bestyrelsen, hvis Interesser man jo godt kan forudsætte ville blive eller i alt Fald kunne blive mindre, naar de ere stillede paa denne Maade enten som kommanderede eller dog som ulønne Medlemmer af Bestyrelsen. Man tror, at deres forholdsvis selvstændige Stilling i Bestyrelsen ogsaa vil blive styrket derved, at der ydes dem et Honorar, hvorved deres Tjeneste overhoved jo bliver for dem af noget mere Interesse, og man kan jo forudsætte ogsaa vil blive varetaget af dem med vel saa stor Svær Men ogsaa overfor den ærede Finantsminister vil dette have sin Betydning, idet det selvfølgelig vil være ulige lettere at skaffe Fjolt til at varetage dette Svær, naar man kan byde dem et passende Bederlag herfor. Ved Siden deraf har det ogsaa været Forslagskildernes Tanke, at det neppe vilde være hensigtsmæssigt at anvende tjenstgjorende Officerer til disse Stillinger. Man har ganske vist ikke udtrykt denne Tanke ved udtrykkelig at udstemme Det af Loven, altsaa affjære Udgangen til at benytte tjenstgjorende Officerer, idet man ikke ansaa det for at være nødvendigt, naar der ved Siden deraf bestemtes Udgang til Honorar, idet man er overbevist om, at Krigsbestyrelsen selv ikke vil kunne ønske at anvende tjenstgjorende Officerer i disse Stillinger. Jeg skal indskrænke mig heril og anbefale de stillede Ændringsforslag til den høitærede Finantsministers og Thingets Velvillie.

D. Christensen: Jeg havde for Næsten ikke bestemt mig til strax at motivere det af mig stillede Ændringsforslag, da jeg egentlig ikke har Videre at lægge til, end hvad jeg udtalte ved første Behandling, hvorfor jeg havde tænkt at ville afvente den ærede Finantsministers Udtalelser; men det forekommer mig, at den ærede Minister ønsker at høre mine Udtalelser først, og derfor skal jeg kortelig fremsætte nogle enkelte Bemærkninger. Naar jeg har stillet Forslaget netop i denne Form, er det, som har foranlediget mig dertil, saavel Thinget som den ærede Minister bekendt; det er særlig den Tanke, som gaar gennem hele Lovforslaget, og som er særlig udtrykt i § 11 og paa flere Steder, nemlig at Invalideforsjrgelse dog ikke kan betragtes som en ligesvem juridisk Ret, medmindre der virkelig ogsaa er Træng tilstede ved Siden af Invaliditeten. Jeg har derfor opstillet det saaledes, at det bliver at forstaa derhen, at den Ret, som naturligvis i det Hele gaar gennem Loven her, virkelig ogsaa er bleven indskrænket paa en saadan Maade, at den kun gjælder under den foransførte Forudsætning. Jeg har tænkt ikke saa lidt over denne Sag, og jeg kan ikke se rettere, end at der er en høi Grad af Billighed, der taler for, at dette maa sjeie Fyldest. Man kan jo tænke sig — og maaske det ogsaa kan være sket